

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

fahs

Medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund

NUMMER 2 Maj 2017 31. ÅRGANG

Nyt fra bestyrelsen

fahs

Kære medlemmer

Årbogen for 2017 - "Liv og død, tro, håb og mirakler i 1600-tallets Helsingør" -

og **årbogen for 2018** - "Nødebo" - skulle nu forhåbentligt være nået frem til alle medlemmer. Hvis det ikke er tilfældet: kontakt da venligst bestyrelsen.

STOR TAK til de flittige omdelere, og "selvhenterne".

Igen i år har ti-femten af vore medlemmer brugt tid og benzin på omdeling. Det koster ca. 90 kr. at sende en pakke. Vi har kunnet nøjes med at sende syv pakker ud af ca. 300.

Vi har de seneste år modtaget **gamle årbøger** fra tre samlinger. Dem har vi kunnet videresælge til meget små priser. Hvis I kender til årbøger, der står ubenyttede hen, videreformidler vi gerne disse til liebhavere.

På bestyrelsens vegne
Niels Nielsen

Forsidebillede: Kirstine Kornerup, født Abel. Portræt ved Andreas Brün-
niche. Ca. 1760. Roskilde Museum.

Kontingent indbetaling: Nordea,
Registreringsnummer: 2670
Kontonummer: 4374709599

FAHS

Medlemsblad for Frederiksborg Amts
Historiske Samfund

Tryk: Nofoprint

Tilrettelæggelse og layout: Niels Nielsen (ansvh.) og Torben Bill-Jessen
FAHS udkommer 4 gange årligt,
februar, maj, august, november.
Artikler sendes til redaktøren.

Bestyrelsen:

Niels Nielsen (formand & redaktør)
Margrethe Krogh Sørensen (næstfm.)
Henrik Bachmann (kasserer)
Verner Bylov Larsen (sekretær)
Eva Tønnesen
Lone Hvass
Torben Keis
Susan Johnsen (suppleant)

Kontakt til foreningen:

fahs.post@gmail.com
Niels Nielsen, tlf. 4752 8408
niels@nielsenskiiby.dk
Vedr. medlemskab: Margrethe Krogh
margrethekrogh@gmail.com

På **www.fahs.dk** finder man bl.a. opdaterede oplysninger om udflugter og foredrag.

Desuden registeret til årbøgerne 1906-2000 samt en oversigt over de ældre årbøger, som foreningen stadig har til salg ved henvendelse til Niels Nielsen.

Niels Richter-Friis er død.

I det seneste FAHS-blad skrev vi ikke, hvorfor det var magtpåliggende at få bogen "Nødebo" fremrykket til 2017. Grunden var, at Niels Richter-Friis var dødeligt syg, og han døde da også få dage efter, at bogen lå færdig fra trykkeriet.

Han har i de senere år været hovedleverandør af årbøger til FAHS. Det er blevet til en stribe fantastisk flotte udgivelser, der ikke blot pynter i enhver reol, men som også indeholder mængder af faktuel viden. Han var en mester i at layoute sine bøger; ikke mindst kælede han for billederne.

Vi skylder ham stor tak for at have fået lov at bruge hans bøger som årbøger for FAHS.

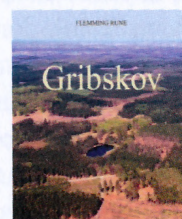
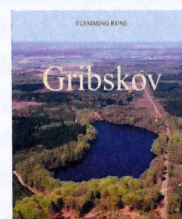
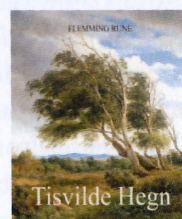
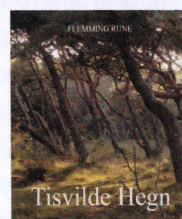
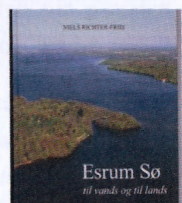
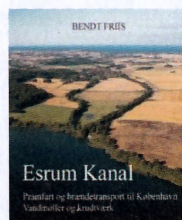
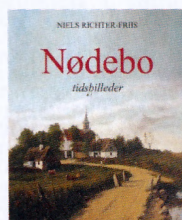
Æret være hans minde.

Hans samarbejdspartner og ven, Lars Bjørn Madsen, har skrevet mindeord om ham. Et uddrag blev citeret ved årets generalforsamling, og her bringes nogle få, centrale sætninger:

På den første forårsdag, den 21. marts, døde redaktør og forfatter, Niels Richter-Friis, kun 78 år gammel. »Jeg har haft 78 pragtfulde år, hvor jeg har kunnet beskæftige mig med de ting, jeg holder af«, sagde han til mig. Denne karismatiske, fysisk og åndeligt store mand var et lunt menneske, der satte pris på sine venner, og han brændte for formidlingen af Nordsjællands enestående kulturhistoriske arv. Mange prægtige bøger kom der jo ud

af det!

*Niels tog initiativ til fortsættelsen af Erik Gribsø's årsskrift *Jul i Nordsjælland med hæftet "Folk og Minder fra Nordsjælland"*, og han brugte i årevis utallige timer, dage og uger på at samle gode artikler fra nær og fjern og sætte dem grafisk smagfuldt op i det smukke julehæfte.*

Familien Abel i Hillerød og lidt i Roskilde

Af Eva Tønnesen

Købmands- og gæstgiverdynastiet Abel i Hillerød grundlægges

I 1700-tallet udgjorde de rige storkøbmænd overklassen i købstæderne. Købmandshusenes grundlæggere var entreprenante personer, der tjente penge på mange måder: ved engroshandel (mest kornhandel) og detailhandel (købmandsgårdens krambod), ved landbrug (dyrkning af lodder i byjorden) og embeder i byens tjeneste, m.v. Ofte var stamfædrene i disse købmandshuse indvandret fra landet, hvor de typisk var sønner af fæstebønder, der hævede sig over landsbyens normale og meget jævne niveau, eller møllere.

I Hillerød var Jakob Abel Dyrgang en typisk repræsentant for denne købstadsöverklasse. Han var født år 1700 i Hillerød som søn af en tidligere møller i Mogenstrup Mølle ved Præstø, Eskild Jensen Gyntelberg, og hustru, Valborg Jensdatter. Jakob var kun 16 år, da hans far døde, men det lykkedes ham at skabe en levevej som tobaksspinder. Tobakskydningen var kommet til Danmark i 1600-tallet med de franske huguenotter, der var blevet udvist af det katolske Frankrig. De havde fået lov til at slå sig ned i Fredericia, og herfra bredte tobakskydning

og fremstilling af snus, skråtobak og pibetobak sig til andre landsdele. Mange steder dyrkedes tobakspanterne i købstædernes bymarker, der dyrkedes af byernes borgerskab. Hver borger fik tildelt sin egen jordlod. Nogle borgere levede ligefrem af jordbruget, medens andre kombinerede det med håndværk eller handel.

Der var en god afsætning af det nye nydelsesmiddel, så for mange tobaksspindere blev erhvervet et springbræt til en højere social status og en vej ind i købmandsstanden. Således gik det også Jakob Abel. I 1723 havde han penge nok til at købe "Blytæckergården", der lå sydvest for Frederiksborg Slot, tæt på Slotssøen. Gården var blevet opført 1698-99 af blytækkeren Frederik Asmussen ansat på Frederiksborg Slot. Af skødet fremgår, at han solgte: "... Gaard og Plads og derhos beliggende 2de smaa Lejevaaninger nært op til Fiskergaarden". Gården fik siden matrikelnummer 2 og endnu senere adressen Slotsgade 61. Ældre borgere i byen vil kende bygningen som den nordlige del af det gamle Leidersdorffs Hotel på hjørnet mellem Slotsgade og Slangerupgade. Efter købet kaldte man i byen gården for "Tobaksgården" efter den nye ejers erhverv. Kort efter købet gik Jakob

Abel op på Hillerøds rådhus for at erhverve borgerskab. Borgerskabsbrevet var en forudsætning for at drive næring i en købstad, hvad enten det var ved handel eller håndværk. Jakob Abel var nu for alvor på vej op ad den sociale rangstige i byen. 20 år senere blev hans virke beskrevet med følgende ord: "Jacob Abel er Tobaksspinder, driver Krambodshandel, skænker Vin, Gæstgiveri, brygger (øl) og brænder (brændevin), sælger det udi Huset og tillige fører det ud til andre". Han havde dog ikke fået kroprivilegium, som blytækkeren havde haft. Men han havde taget springet ind i storkøbmandenes stand.

En tid havde han også et indbringende "ben" som kongelig konsumtionsforpagter i byen. Alle varer, der førtes ind i de danske byer, var pålagt en forbrugsafgift, den såkaldte konsumtion. Derfor var alle byer indhegnet og indfaldsvejene forsynet med bomhuse, hvor konsumtionsbetjentene kontrollerede al færdsel og indkasserede den lovpligtige afgift af alle varer, der førtes ind i byen. Betjentene var forsynet med lange stager, så de kunne undersøge hølæs og anden kamuflage for skjulte varer. Disse betjente blev lønnet af konsumtionsforpagteren. I det hele taget sørgede han for al det praktiske i forbindelse med opkrævningen. Når kongen (staten) havde fået sin part, kunne forpagteren beholde re-

sten, og det kunne være ret store summer. Jakob Abel blev således en af Hillerøds rigeste mænd.

Jakob Abels ægteskab med Inger Rønge

Jakob Abel var gift med Inger Pedersdatter Rønge (1704-1749). Hun fødte sin husbond mindst 12 børn i perioden 1724 til 1739. Af disse døde halvdelen som spæde. Der var en stor børnedødelighed i gamle dage, også blandt overklassen, på grund ukendskab til hygiejne og sygdomsbekæmpelse. Det kan være lidt svært at bedømme, hvor mange børn familierne fik, da man betragtede det nye barn som en erstatning, hvis man havde mistet det foregående barn. Det nye barn fik derfor samme navn som det døde, og der kunne således være 2-3 børn, der bar samme navn. Jakob og Inger fik mindst fire sønner og to døtre, der nåede voksenalder. Fru Inger var meget standsbevidst og tillige et hidsigt gemyt. Ved en bestemt lejlighed var hun kommet op at skændes med doktorens frue, madam Schmaltz, om det fornemmeste stolestade i kirken midt under den pietistiske pastor Wedels prædiken. Det endte med, at madam Abel gav doktorfruen en syngende lussing. Straffen blev takseret til, at hun skulle stå offentlig skrifte for hele menigheden i kirken. Men da hun nu var en "fornemme Mands" hustru slap hun

med skrækken for at skulle bekende sine synder i al offentlighed. Fruen døde 43 år gammel i 1747.

På Internettet har diverse slægtsforskere været så venlige at lægge deres oplysninger om Jakob Abels og Inger Rønges børn. Gyntelberg, der var den ældste søn, slog sig ned i Munkebjergby. Hans erhverv er ikke oplyst. Jens Peder blev møller i Kratmøllen ved Slangstrup. Albert (eller Albrecht –

dengang tog man ikke stavemåden så nøje) blev kongelig fiskemester i Hillerød og stamfar til en embedsgren af familien Abel. Johanne Abele blev gift med Niels Øgaard i Hillerød. Den yngste datter, Kirstine, blev gift med købmand Peder Kornerup i Roskilde og videreførte siden hans forretning. Den yngste søn, Jakob Gyntelberg, født i 1746 - året før moderens død - blev skovfoged i Nødebo. Det var således kun Kirstine, der kom til at gå i

Jakob Kornerup og Kirstine Abels gård på hjørnet af Raadhustorvet (nu Stændertorvet) og Gullandsstræde. Gården findes stadig, men er blevet tilføjet et par ekstra etager i 1891, så den ikke er til at genkende i dag, Foto c. 1880. Roskilde lokalhistoriske Arkiv.

sin fars fodspor af denne søskendeflok.

Jakob Abels yngste datter

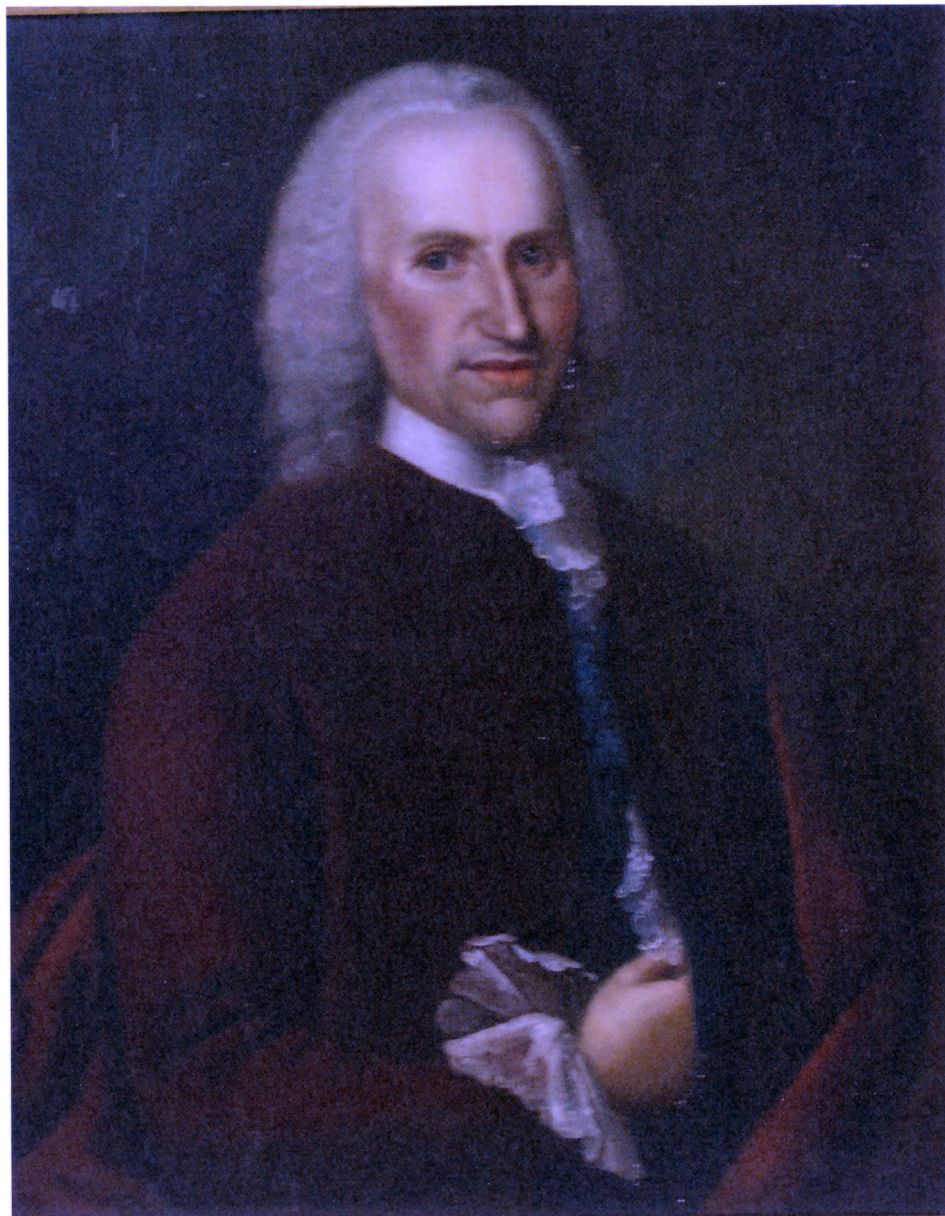
Lad os derfor kaste et blik på Jakob Abels yngste datter, Kirstine (eller Kirsten). Hun var otte år, da hendes mor døde. Lige så vigtigt det var at få drengene godt i vej, lige så vigtigt var det at få pigerne godt gift. Da Kirstine var 17 år fandt hendes far et passende parti til hende, enkemanden Peder Kernerup i Roskilde på 31 år. Hans største kvalitet bestod i hans sociale position: Han var storkøbmand i Roskilde. Peder var måske ikke den purunge Kirstines drøm om en ægtemand, men hendes mening, blev der efter tidens normer ikke spurgt til. Da hun endnu ikke var fyldt 18 år, måtte der en kongelig bevilling til giftermålet, der fandt sted i Hillerød den 24. januar 1757. Dette ægteskab har uden tvivl tilført kapital til Peders firma i form af en stor medgift. Men pigens udseende har nok også betydet noget. Et lidt senere maleri af hende viser en køn pige med mandelformede øjne, lige næse og en fint formet mund. Hertil kom en fin skikkelse med en smækker talje. Måske var den smækre talje ikke helt naturlig for fru, men fremtryllet ved et korset, der blev båret af alle agtværdige madammer i rokokotiden. Kirstines hår var pudret helt hvidt. Forhåret var strammet tilbage, men

frisuren var sikkert gjort mere fyldig bagtil ved hjælp af valke efter tidens mode. Hertil bærer hun store øringer og et hårsmykke fortil.

Kirstine blev ved giftermålet stedmor til Peders to små børn fra første ægteskab, men de døde begge som små. Kirstine selv fødte 17 børn på de ca. 25 år, hun var gift med Peder Kernerup, så hun må næsten konstant have været gravid. Hun fik 5 piger og 12 drenge, hvoraf 2 drenge og 1 pige døde som spæde, men 14 børn nåede voksenalderen, noget af en præstation i 1700-tallet.

Kirstine bliver købmand

Fruens domæne var den private lejlighed i købmandsgården. Den lå altid i forhuset. Købmandsparrets oldebarn, lokalhistorikeren professor Jacob Kernerup har beskrevet den typiske købmandsfamilies værelser således: *"Dagligstuen, der ogsaa tjente som Spisestue, Storstuen, Sengekammeret og Ammestuen, et skummelt Rum, hvorhen Børnene var forviste"*. Der var således ret beskedne rammer for familiens daglige liv, især når man betænker, at storstuen kun var til repræsentativ brug. Der var et stort folkehold på en købmandsgård, og alle ansatte boede normalt i gården. Det betød, at der skulle laves mad til en snes personer foruden familien selv, og den skulle være færdig til tiden.

Peder Kornerup. Portræt ved Andreas Brünneche. Ca. 1760. Roskilde Museum.

Den varme mad serveredes klokken 12 middag.

Kirstines styrke kom for alvor til udtryk, da hun i en alder af kun 43 år blev enke. Hun besluttede nemlig egenhændigt at overtage styret i købmandsgården efter Peder Kornerups død i 1782. Enker var myndige og kunne derfor føre deres mands forretning videre. Samtidig oplærte hun mange af sine børn; nogle af drengene i købmandsfaget (andre blev holdt til bogen) og pigerne i at føre hus, så alle endte som standsmæssige borgere og borgermadammer. Ser vi i Roskildes skattetakst to år efter Peders død, kan vi konstatere, at Madame Kornerup nu var byens største skatteyder, så hun klarede sig således udmærket i sin nye stilling.

Kirstine havde stadig forbindelse med sin familie i Hillerød. På sine ældre dage tilkaldte hun sin ugifte niece fra Hillerød, Inger Abel (f. 1750) og ansatte hende som husjomfru. Inger fik herved overopsynet med købmandsgårdens store husholdning.

Marie Eleonora Møller og husstand i Abels gård i Hillerød

Efter sin første hustrus død i 1743, skiftede Jakob Abel med sine børn, så han kunne gifte sig igen. Valget faldt på Marie Eleonora Møller, der var 26 år yngre end ham selv. De fik mindst 7

børn sammen. De to ældste sønner nåede voksenalder, nemlig Johan Adam (1750-1818) og Martin (1752-1837). Den tredje søn, Jacob, døde som spæd. De 2 næste børn, Jacob, opkaldt efter sin afdøde bror som en slags erstatning for denne, og Inger Catharina nåede heller ikke voksenalder. Næste barn var igen en datter, der fik navnet Cornelia Maria (1762-1850). Året efter hende kom en ny Jacob (1763-1826).

I 1787 blev der for første gang foretaget en folketælling i Danmark. Her finder vi også familien i den Abel'ske gård. Først nævnes familiens overhoved. Det var nu Marie Eleonora salig Abels, hvilket betyder, at hun var enke efter en mand med efternavnet Abel. Normalt var kvinder ikke myndige i 1700-tallet og kunne derfor ikke drive erhverv bortset fra mere ydmyge håndteringer som sypige og brødkone. Som børn stod de under deres fars myndighed og som gifte koner under deres ægtemands myndighed. Men som enke var Marie Eleonora blevet myndig og kunne derfor føre sin afdøde mand Jakob Abels erhverv som købmand og gæstgiver videre. Til husstanden hørte ligeledes hendes og Jakobs tre sønner, Johan Adam på 37, Martin på 34 og Jacob på 25. Alle tre sønner ernærede sig som "forstplantører", hvilket vil sige, at de var skovfogeder med speciale i at plante

træer, ligesom deres ældre halvbroder, Jakob Gyntelberg, nævnt ovenfor. Netop i slutningen af 1700-tallet blev der gjort en stor indsats for at højne kvaliteten af de kongelige skove i Nordsjælland. Til det formål indkaldtes en tysk specialist, forstmanden Johann Georg von Langen, Han var ganske vist død i 1776, men hans virke blev fortsat efter hans død. Derfor er det ikke underligt, at der var brug for skovplantører i denne landsdel. Datteren Cornelia Maria nævnes ikke, så hun må være blevet gift og flyttet hjemmefra. Til husstanden hørte endvidere en gårdskarl, en bryggerkarl, to tjenestedrenge, en kokkepige, en kælderpige og en husjomfru, betegnet som fruens steddatter, Inger Marie Gyntelberg. Hun må således høre til Jakob Abels første kuld børn. Ellers tyder de ansatte tjenestefolks betegnelser på, at hovederhvervet var landbrug og gæstgiveri. Endvidere var der to logerende i gården, en konsumtionsforvalter og en landinspektør, begge honnorte folk, der havde råd til at betale en pæn husleje.

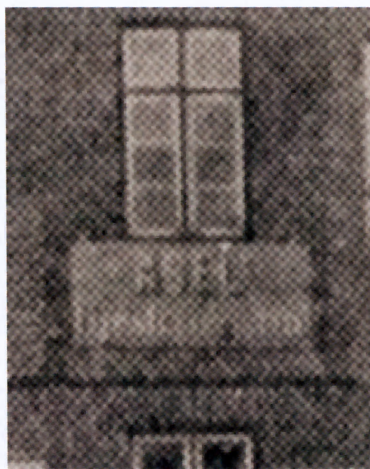
I 1781 kan vi finde en minutios beskrivelse af gården i brandforsikringsprotokollen. Størsteparten af købmandsgårdens bygninger var opført i bindingsværk med tegltag. Forhuset, der var det største, var på 29 fag med fire kviste ud til gaden. Her var privatbeboelse og gæstgiveri indrettet med væ-

relser og køkken. Tværlængen var indrettet med henblik på landbrug med lo, lade, stald og kamre til ansatte. Endvidere var der en sidebygning imod nord og en sidebygning imod syd, der var stråtekt ind imod gårdsiden, men teglhængt til gadesiden, da den var synlig udefra. Sidelængerne var ligeledes produktionsbygninger ligesom tværlængen. Bygningerne var tilsammen takseret til 3789 rigsdaler.

Anden generation i den Abel'ske gård

Først i 1787 overtog Martin Abel købmandsgården efter sin mor. Det var således den mellemste bror i Jakob Abels 2. kuld børn, der var blevet den næste Abel ved roret i gæstgiveriet. Samme år blev han gift med Hedevig Diderika Smith. Deres førstefødte var en pige, så hun talte ikke med i arvefølgen. Det næste barn var en søn født i 1791. På grund af sit køn indgik han i arvefølgen i gæstgivergården. Han blev opkaldt efter sin farfar og kom således til at hedde Jacob Abel. Nu var det blevet almindeligt at stave fornavnet med c. I folketællingen fra 1801 kan vi finde hele husstanden beskrevet: gæstgiver Martin Abel på 46 år, hans kone, Hedevig Smith på 44 år og børnene Dideriche Kirstine på 12 år og Jacob på 10 år. (Siden kom der en lillebror, Johan C. Abel). Hertil kom fire tjenestefolk: gårdskarl Hans Niel-

sen på 34 år, tærsker Peder Larsen på 22 år, stuepige Sophie Cathrine Hagesen på 23 år og kokkepige Anna Jørgensdatter på 21 år. Endelig var der en logerende, en ugift kvinde ved navn Charlotte Amalie Jørgensen, der underviste i syning. Endvidere boede købmand Anders Kjær og hans husholdning i gården. Handelsdelen var således blevet udskilt af familien Abels næringsveje.

Familien Abels gård ca. 1877. Læg mærke til, at der står Abel på skiltet. Huset ligger stadig på hjørnet af Slotsgade og Slangerupgade, men er stærkt ombygget og næsten ikke til at genkende. Foto gengivet efter Anders Uhrskovs bog om Hotel Leidersdorff.

Tredje generation i gæstgivergården

Næste bevarede skriftlige kilde, der fortæller noget nyt om familien, er skødet på matr. nr. 2 fra 1832. Der var igen tale om et generationsskifte, idet gæstgiver Martin Abel solgte gården til sin søn Jacob Abel med en lod i byens overdrev (det forklarer den tidligere nævnte landbrugsdrift) foruden to stykker have. Den ene have lå op til gården, den anden lå på den anden side af Slotsgade ud imod slotssøen. Jacob måtte love sin far at give gæstgivergården en tiltrængt modernisering. Det var dog først i 1835, at han

løste borgerbrev som gæstgiver. Om han gennemførte denne modernisering står hen i det uvisse.

I folketællingen fra 1834 benævnes Jacob Abel som brændevinsbrænder, så det har han også ernæret sig ved foruden gæstgiveriet. Hans kone hed Dorteia Margrethe, født Bærentsen. Hun var på daværende tidspunkt 41 år. Sammen havde de sønnerne Martin Helvius Christian på 9 år og Diderich Julius Theodor på 1 år. Til husholdningen hørte endvidere en husjomfru, en stuepige, en kokkepige, en kammerpige, en røgter, en tærsker og to

Hotel Leidersdorff. Foto ca. 1900. Findes i Hillerød lokalhistoriske Arkiv.

tjenestekarle. Desuden boede der en jødisk købmand ved navn Levin Levy med husholdning i gården. I 1838 døde Jacobs kone Dorthea Margrethe. Det fremgår af folketællingen fra 1840, at Jakob Abel nu var 49 år, enkemand og gæstgiver. Til husholdningen hørte hans mor Hedevig Smith på 85 år og de to sønner, der nu var hhv. 14 og 7 år gamle. Han havde en husjomfru ved navn Augusta Conradine Julie Babe på 24 år til at tage sig af husholdningen foruden 3 andre tjenestefolk. Senere i 1840 giftede Jacob sig med sin husjomfru. I folketællingen fra 1845 nævnes deres ældste barn, datteren Malvine Dorthe Margrethe på 2 år. Senere

tællinger viser, at de foruden Malvine (1843-1896) fik børnene Helvius Paul Conrad (1848-1919) og Hedevig Vilhelmine Alvilda født i 1852. I 1869 døde gæstgiveren. Alligevel opgives afdøde gæstgiver J. Abel stadig som ejer i folketællingen fra 1870. Husstanden bestod nu af enken på 53 år og de 2 piger, Malvine og Hedevig på hhv. 26 og 17 år. Sønnen Helvius på 21 år nævnes ikke, så han må være flyttet hjemmefra.

Augusta Abel skulle skifte med Jacob Abels børn af første ægteskab. Hun var nødt til at tage sine egne børn med i denne transaktion, så det krævede kontanter. Det har muligvis været hovedårsagen til, at hun besluttede sig

Slotsgade 2. Foto 2017 ved Jeppe Tønsberg.

for at udstykke havestykket langs med Slotssøen til byggegrunde. Den gode beliggenhed midt i byen over for Frederiksborg Slot gjorde grunden særlig værdifuld. I årene 1872-73 opførte Frederiksborg Amts Spare- og Laanekasse en ny hovedbygning her med adressen Slotsgade 48. Desuden lejede fru Abel handelsboden med lagerlokaler ud til Brødrene Petersen, der drev købmandshandel i ejendommen frem til 1878, hvor de flyttede købmandshandelen til en anden ejendom i Slotsgade.

På dette tidspunkt var hele den Abel'ske ejendom blevet solgt, idet Augusta Abel i 1877 havde fundet en køber, gæstgiver Aksel Valdemar Leidersdorff, som var villig til at betale 41.000 kr. for den efterhånden noget forfaldne ejendom. Det var nok også i dette tilfælde den gode beliggenhed lige over for slottet, der har tiltalt køberen. Hermed havde fru Abel forbi gået både Jacob Abels sønner af første ægteskab og sønnen fra sit eget ægteskab - uvist af hvilken grund, og ejerskabet var nu gået ud af slægten. Men slægten Abel havde præsteret at sidde som ejere af gården i omkring 150 år. Til gengæld gik ejendommen en ny glørværdig fremtid i møde som byens fineste hotel efter en større ombygning og udvidelse. Hotel Leidersdorff, opkaldt efter den nye ejer, blev et yndet tilholdssted for borgerskabet i Hillerød ved siden af hoteldriften. Men det er en anden historie.

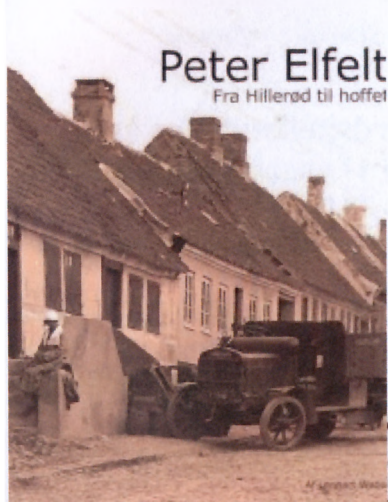
HUSK: At nyde foråret

Så er der ikke flere manuskripter, som er klar til at blive trykt i bladet.

Det vil være rigtig rart, hvis I kan levere nogle.

Det gamle Hillerød

Når man har læst den spændende beretning om Abels Gård alias Hotel Leidersdorff, får man måske lyst til endnu mere nostalgi om byen. Så kan det anbefales at dykke ned i nogle af Lennart Webers bøger.

Foredrag om
Bådfart på Furesøen og andre nordsjællandske vande
v/ **Jeppe Tønsberg fhv. stadsarkivar i Lyngby-Taarbæk**
Tirsdag d. 16. maj kl. 19.00
i **Kedelhuset, Christiansgade 5, Hillerød** (bag Hillerød bibliotek)
Lokalet er handicapvenligt. Pris incl. Kaffe/te og kage: 40 kr.

Der er ikke tilmelding, så bare duk op og tag venner med.

Sejltur på Furesøen
med turbåden "Hjortholm"
Lørdag d. 24. juni kl. 14.00
Afgang fra Frederiksdalsvej 360, 2800 Kgs. Lyngby
(Lige oven for slusen i Frederiksdal)
Varighed: To timer
Derefter kaffe/te + kage i "Den Gamle Have"
Samlet pris for medlemmer 140 kr.
(ikke-medlemmer: 180 kr.)

Tilmelding til Niels Nielsen på niels@nielsenskibby.dk eller tlf. 4752 8408
senest **mandag den 05. juni.**